

Jeg kan ikke overbevise om, at det ikke er klog fordelingspolitik også at sørge for, at man tilgodeser børnefamilier. Danmark har sådan set brug for flere børn, og Danmark har også brug for, at de, der som forældre giver Danmark fremtidens børn, kan få plads på arbejdsmarkedet. Og der betyder det også noget, hvor meget man betaler for daginstitutionerne; det tror jeg.

(Kort bemærkning).

Martin Lidgaard (RV):

Så håber jeg, at hr. Jan Petersen vil tage imod det råd at gå hjem og kigge på indkomstprofilen for de mennesker, der får glæde af det her forslag. For det er faktisk ganske få mennesker, der er tilbage i lavindkomstgruppen, og som ikke får fuld eller delvis friplads, og derfor er det uden videre at sænke forældrebetalingen en direkte omvendt Robin Hood på børneområdet.

Så både fordelingspolitisk, i forhold til kvaliteten på børneområdet, i forhold til en hvilken som helst indfaldsvinkel, man tager, er det forkert socialdemokratisk politik – i hvert fald hvis Socialdemokraterne mener det alvorligt, at vi skal have mere velfærd og mindre ulighed i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hvis jeg husker fripladsgrænserne korrekt, er der ikke nogen fordelingspointe i nedsættelsen her. Det er fuldstændig rigtigt. Men er der ikke en pointe i, at sygeplejersken, tømrersvenden osv. får en nedsat betaling, når det er deres børn, det handler om?

Det er derfor, det er så vigtigt at betragte fordelingspolitik som andet end blot mellem rig og fattig. For vi har en meget, meget stor mellemgruppe i Danmark, der går på arbejde hver dag, skal have passet deres børn, og hvor den udgift nu bliver nedsat. Jeg kan ikke have noget imod, at de får lidt billigere dagtilbud, og vi har brug for, at deres liv bliver lettere, så vi kan få dem optimalt ud på arbejdsmarkedet.

Det er jo derfor, vi også er så kritiske og så hårde med hensyn til den del af den kommunale nedskæring, der kan komme til at vedrøre kortere åbningstid i daginstitutionerne. Det er jo med til at indskrænke den mulighed, børnefamilierne har for at tilrettelægge deres deltagelse på arbejdsmarkedet, og dermed indskrænke vores arbejdsmarkeds mulighed for at vokse.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, at mit spørgsmål passer fint i forlængelse af de betragtninger, den socialdemokratiske ordfører gør sig omkring hele fordelingspolitikken.

Vi peger selv på en skattereform, der gør, at endnu flere skulle kunne komme ud på arbejdsmarkedet, at det endnu bedre skulle kunne betale sig at arbejde for nogle af de grupper af mennesker, som hr. Jan Petersen selv står og nævner her. Så mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er:

Hvordan forestiller Socialdemokratiet sig at man øger arbejdsudbuddet på den helt korte bane? Hvordan håndterer vi den måske største udfordring i dansk økonomi her og nu, nemlig at der mangler hænder ude på arbejdsmarkedet i den private så vel som i den offentlige sektor? Hvad gør vi her? Hvad har Socialdemokraterne af forestillinger her?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jamen der er ingen tvivl om, at det væsentligste problem, vi skal håndtere i det danske samfund nu, er en sikring af, at der er forbindelse mellem dem, der ikke har arbejde, og så de arbejdspladser, der udbydes. Det kræver en enorm dynamisk arbejdsmarkedspolitik, og det fælles forlig, vi har indgået med regeringen på det punkt, indeholder en række instrumenter, som kan tilgodesese lige præcis det behov.

Om det sker i tilstrækkeligt omfang, er regeringens ansvar. Det er den udøvende magt, det er regeringen, det er ministeren og ministerens og regeringens systemer, der skal levere varen her. Vi er parate til at diskutere også nye ting, men vel at mærke ting, der virker på arbejdsmarkedet i forhold til at forhindre, at det her går op i flaskehalse.

Kl. 11.50

Men må jeg ikke bare sige som en enkel, måske lidt forenklet måde at betragte det her på: Vi kan jo ikke løse det danske arbejdsmarkeds problemer ved at slanke i den offentlige sektor.

Lad mig gentage eksemplet: Hvis det er sådan, at løsningen på arbejdsmarkedets problemer er, at vi indskrænker f.eks. antallet af medarbejdere og serviceniveauet i danske daginstitutioner og det bl.a. giver sig udtryk i kortere åbningstid, hvor der lukkes kl. 16, hvordan kan vi så udvikle et større og bedre arbejdsmarked? Får